

OHL Women speelde op 23 september 0-0 gelijk tegen AS Roma. 'Elke dag werken onze speelsters keihard om op het hoogste niveau te presteren', zo reageerde OH Leuven op Deschachts uitspraak. 'Dat verdient respect.' Photo News

In Het Nieuws

4 min.

Waar blijft de waardering voor vrouwenvoetbal?

Mediarel

Terwijl Olivier Deschacht minachtend tegen de schenen van het vrouwenvoetbal sjot, groeit de sport sneller dan ooit. Stadions lopen voller, kijkcijfers stijgen en investeringen nemen toe. Waarom volgt de appreciatie van fans dan niet even snel?

UNA ROOSEN

"Ik volg het vrouwenvoetbal niet", antwoordde ex-voetballer Olivier Deschacht met hoongelach op de vraag hoe ver de vrouwen van OH Leuven het zullen schoppen in de Champions League. "Met alle respect, maar ik kan daar niet naar kijken." En wat als Amerikaans actrice Sydney Sweeney zou meedoen? "Da's iets anders", aldus een smalende Deschacht.

Dat zei hij in de voetbalpodcast Ongefilterd van DAZN, waarin hij, Stijn Stijnen, Radja Nainggolan, Thomas Buffel en presentator Angel Redondo hun onverbloemde mening delen over de Jupiler Pro League. Deschacht ontketende een proestbui onder zijn tafelgenoten, maar vooral ook een stroom aan kritiek op sociale media - uit voetbalhoeken en ver daarbuiten.

"Onze speelsters zijn topsporters", zo reageert OH Leuven. "Elke dag opnieuw werken ze keihard om op het hoogste niveau te presteren. Dat verdient respect. Respect dat we zowel in België als in Europa krijgen." Red Flame Tessa Wullaert deelde het fragment en liet weten waarom ze er bewust niet inhoudelijk op inging: "Ik heb hier geen energie voor."

OHL Women is nochtans niet de minste. De ploeg werd de voorbije twee seizoenen kampioen in België en speelt aardig mee in de Women's Champions League, de competitie met de achttien beste vrouwenploegen van Europa. Dat de ploeg donderdagavond met forfaitcijfers de boot inging tegen PSG, doet daar niets aan af.

Kopecky-effect

Vrouwenvoetbal zit alleszins in de lift, benadrukt hoogleraar sportsociologie Jeroen Scheerder (KU Leuven). "Maar als je puur naar de cijfers kijkt, is er nog veel mannelijke dominantie. In Vlaanderen is nu maar een op de tien voetballers een vrouw. Dat aandeel is vergelijkbaar in andere landen.

"Bij trainers en in de bestuurskamers zit die verhouding nog veel schever. Van genderpariteit is absoluut nog geen sprake."

"Je kunt op dit moment niet verwachten dat het vrouwenvoetbal dezelfde zichtbaarheid en status heeft als het mannenvoetbal", reageert ex-Red Flame en voetbalanalist Imke Courtois in Het Laatste Nieuws. "We lopen puur qua businessmodel dertig tot veertig jaar achter."

Volgens Jos Verschueren, programmadirecteur sportmanagement aan de VUB, is er de voorbije vijf tot tien jaar wel een flinke inhaalbeweging gemaakt op het vlak van appreciatie en commercialisering. Hij wijst naar de rol van de Women's Champions League en het Europees kampioenschap, die vrouwenvoetbal een commerciëler kader geven. De belangstelling voor internationale competities groeit snel. Het EK voor vrouwen trok in 2025 een record van 657.291 toeschouwers en 29 van de 31 wedstrijden waren uitverkocht. De wereldwijde kijkcijfers kwamen boven 500 miljoen uit.

De Women's Champions League haalde vorig seizoen een geschat kijkpubliek van 44,5 miljoen, meer dan een verdubbeling tegenover het vorige record. De inkomsten van clubs in de belangrijkste Europese vrouwencompetities stegen tussen 2019-20 en 2023-24 bovendien met 187 procent.

Maar dat betekent niet dat de achterstand is weggewerkt. UEFA trekt tussen 2024 en 2030 1 miljard euro uit voor de verdere ontwikkeling van het vrouwenvoetbal. Tegelijk blijven volgens de Europese voetbalbond grote barrières bestaan op het vlak van toegang, investeringen en zichtbaarheid.

Scheerder: "De waardering voor vrouwenvoetbal is zeker toegenomen, maar voetbal blijft een mannenbastion. In sporten als basketbal, volleybal en wielrennen is dat al meer gelijkgetrokken. Het Kopecky-effect heeft daarvoor ook een tijdje nodig gehad."

Andere regels

Volgens sommigen moet het vrouwenvoetbal zelf aantrekkelijker gemaakt worden. Ingrid Vanherle, CEO van Standard Fémina, opperde vorig jaar in Het Laatste Nieuws dat vrouwenvoetbal soms saai is om naar te kijken door de fysieke

verschillen tussen mannen en vrouwen. Zij stelde de vraag of vrouwen wel exact hetzelfde voetbal moeten spelen als mannen. In andere sporten bestaan ook verschillen in regels of wedstrijdduur.

Een fundamentele wijziging van de voetbalregels is volgens Verschueren niet de oplossing. "Dat wereldwijd doorvoeren? Bonne chance. Trouwens, als Tessa Wullaert buiten de grote bak een vrije schop in de winkelhaak kan leggen, is dat even mooi als Kevin De Bruyne dat zou doen. De regels aanpassen zou nog meer commotie en minachting veroorzaken."

Volgens hem zit de sleutel in de verdere professionalisering. "Het is een opwaartse spiraal: hoe meer media-aandacht, hoe meer partnerships, hoe meer budget, hoe beter de begeleiding, hoe beter de talentdetectie, hoe beter het niveau van de speelsters. En dan krijg je weer positieve media-aandacht", aldus Verschueren.

De media kunnen ook volgens Courtois een belangrijke rol spelen. "Zenders als Sporza en VTM en mannelijke topspelers met veel volgers moeten vrouwenvoetbal blijven promoten en ondersteunen. Zo krijgen we het brede publiek mee. Vrouwen in de sport hebben de steun van die mannen nodig, niet hun smalende gelach."